

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w Poznaniu, Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie

Przewodniczący: SSR Agata Marszałek

Protokolant: sekretarz sądowy Roma Mikołajczak-Walczak

na rozprawie w dniu 25 marca 2019 r. rozpoznał sprawę

z powództwa: Ł. N.

przeciwko: P. N.

o: alimenty

1. oddała powództwo,
2. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa,
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 złotych (sto dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Agata Marszałek

UZASADNIENIE

Dnia 27 lipca 2018 roku powód Ł. N., działając przez pełnomocnika, złożył pozew przeciwko P. N. o zasądzenie alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie, począwszy od dnia 1 lipca 2018 roku, płatnych do rąk powoda do 15-go dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, z wnioskiem o zabezpieczenie powództwa do kwoty po 800 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 18 października 2018 roku pozwany P. N., działający przez pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa.

Postanowieniem z dnia 22 października 2018 r. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia podnosząc, iż powód nie uprawdopodobnił dochodzonego roszczenia. Powód w dniu 16 listopada 2018 r. wniósł zażalenie na niniejsze postanowienie oddalające wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia. Powód domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia i zobowiązanie pozwanego do alimentacji powoda kwotą po 800 zł miesięcznie przez czas trwania postępowania.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział XV Cywilny Odwoławczy postanowieniem z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie XV Cz 1835/18 oddalił niniejsze zażalenie powoda.

Sąd Rejonowy ustalił i uznał, co następuje:

Powód Ł. N., urodzony w dniu (...), pochodzi ze związku małżeńskiego Ż. N. i P. N.. Małżeństwo rodziców powoda zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 10 października 2016 roku w sprawie o sygn. akt XII C 622/16. Powód był już wówczas pełnoletni. Zgodnie z treścią rozstrzygnięcia

kosztami utrzymania i wychowania małoletniego dziecka Sąd obciążył obie strony i z tego tytułu zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej S. N. alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia do rąk matki małoletniej (pkt 4 wyroku). Obowiązek alimentacyjny pozwanego względem powoda Ł. N. nie został uregulowany w postępowaniu sądowym. Pozwany P. N. do czerwca 2018 roku dobrowolniełożył na utrzymanie powoda kwotę 800 zł miesięcznie, która to kwota była przekazywana na konto osobiste powoda. Kwota ta była uzupełniana przez świadczenie na uczące się dzieci (tzw. Kindergeld) w kwocie po 198 euro na dziecko, które pozwany uzyskiwał w związku z zatrudnieniem na terenie Niemiec. Poza tym powód otrzymywał od ojca kieszonkowe od 100 do 300 zł miesięcznie.

Dowód: odpis skrócony aktu urodzenia (k. 8), odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 10.10.2016 r. (k. 9), wyciągi z konta pozwanego (k. 37), zeznania świadka Ź. N. (k. 49-50), zeznania stron (k. 47-49).

Ł. N. ma obecnie 21 lat, nie ma żadnego zawodu, nie pracuje, posiada prawo jazdy kat. B. Powód nie posiada przeciwwskazań do podjęcia pracy zarobkowej. Do czerwca 2018 roku uczęszczał do Technikum Łączności w P., zajęcia w szkole odbywał w systemie dziennym. Powód niejednokrotnie w czasie swojej edukacji powtarzał klasy, miał trudności w nauce. W roku szkolnym 2014/2015, realizując program klasy drugiej nie uzyskał promocji, powtarzał więc klasę drugą w roku 2015/2016. Powód nie zdawał egzaminów poprawkowych z przedmiotów, z których w klasyfikacji końcoworocznej uzyskał oceny niedostateczne. Następnie w roku szkolnym 2016/2017 realizując program klasy trzeciej ponownie nie uzyskał promocji i nie zdał egzaminów poprawkowych. Ostatecznie powód powtarzał klasę trzecią. W dniu 8 czerwca 2018 roku powód zabrał swoje dokumenty ze szkoły i porzucił naukę w placówce.

Obecnie powód uczęszcza do (...) Liceum Ogólnokształcącego (...) im. J. K., w której za semestr zajęć zobowiązany jest płacić 450 zł. Jest to szkoła, w której zajęcia odbywają się w każdy weekend w soboty i niedziele.

W okresie wakacyjnym w roku 2017 i 2018 powód pracował jako pomocnik budowlany, zarobił przez wakacje około 4500 zł.

Począwszy od 2 stycznia 2019 r. powód podjął pracę w firmie (...) na podstawie umowy zlecenie za wynagrodzeniem 2250 zł brutto.

Dowód: wydruk wiadomości sms (k. 38), zaświadczenie z (...) Liceum Ogólnokształcącego (...) z dnia 16.07.2018 r. (k. 10), Umowa o świadczenie usług edukacyjnych z dnia 08.06.2018 r. (k. 13-14), zeznania świadka Ź. N. (k. 49-50), zeznania stron (k. 47-49) pismo Zespołu Szkół (...) (k. 92).

Ł. N. mieszka sam w wynajmowanym mieszkaniu. Łączne, miesięczne koszty utrzymania powoda wynoszą około 2200 zł. Na koszty utrzymania powoda składają się: wyżywienie - 600 zł, środki czystości i higieny - 100 zł, odzież i obuwie - 150 zł, lekarstwa, witaminy, okresowe infekcje, stomatolog - 60 zł (powód ma problemy alergiczne, poddawany jest odczulaniu, na stałe przyjmuje leki przeciwalergiczne), koszty związane z utrzymaniem mieszkania - 700 zł, szkoła - 100 zł (czesne 90 zł + pomoce szkolne 10 zł), fryzjer - 30 zł, telefon - 100 zł (abonament wraz z opłatą za aparat telefoniczny), rozrywka - 100, koszty dojazdów - 100 zł, wakacje, ferie - 150 zł. Obecnie wszystkie koszty utrzymania ponosi powód.

Dowód: zeznania świadka Ź. N. (k. 49-50), zeznania stron (k. 47-49, k. 99-101), kopie rachunków (k. 11, k. 15, k. 16-17, k. 18-22).

Matka powoda Ź. N. jest zatrudniona w firmie (...) z siedzibą w P. jako pracownik administracyjno-biurowy za wynagrodzeniem 3000 zł netto miesięcznie.

Pozwany pracował jako kierowca samochodu ciężarowego na terenie Niemiec, za miesięcznym wynagrodzeniem 6000 zł netto. Niemniej począwszy od 2 stycznia 2019 r. pozwany pracuje za wynagrodzeniem 3 300 zł brutto. Dodatkowo pozwany otrzymuje diety, które nie są uwzględnione w wynagrodzeniu. Pozwany mieszka sam w mieszkaniu w P.. Pozwany nie ma na utrzymaniu innych osób.

Dowód: umowa o pracę dla kierowców (k. 39-45, 96-99), zeznania świadka Ż. N. (k. 49-50), zeznania stron (k. 47-49).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dokumenty zgromadzone w aktach niniejszej sprawy jak również na podstawie zeznań świadka Ż. N. oraz przesłuchania stron.

Sąd nie znalazł żadnych przyczyn dla kwestionowania wiarygodności i mocy dowodowej dokumentów, z których przeprowadzony został dowód. Żadnych zarzutów w tym względzie nie zgłosiły również strony procesu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania złożone przez świadka, korespondowały one ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i były autentyczne. Były jednak przydatne w niewielkim stopniu dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie. Co do zasady za wiarygodne Sąd uznał zeznania złożone przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Pozew nie zasługiwał na uwzględnienie.

Podstawę prawną wytoczonego przez powoda powództwa stanowił przepis art. 133 k.r.o., zgodnie z którym rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Wedle art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie istnienie powyższych przesłanek nie zostało przez stronę powodową uprawdopodobnione, co uzasadnia odmowę uwzględnienia powództwa.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie było, czy Ł. N. jest w stanie samodzielnie się utrzymać, i czy w związku z tym jego rodziców obciąża obowiązek alimentacyjny.

Oddalając powództwo, Sąd miał na uwadze, że Ł. N. ukończył już 21 rok życia, a w czerwcu podjął samodzielną decyzję o rozpoczęciu nauki w systemie weekendowym. Decyzja ta daje jednocześnie możliwości powodowi w podjęciu pracy zarobkowej w tygodniu. Co również istotne, powód jest osobą zdolną do pracy, posiada już doświadczenie w pracy zawodowej, a także ma uprawnienia do kierowania pojazdami kat. B. Aktualnie powód pracuje w firmie (...) za wynagrodzeniem 2250 zł brutto.

Mając na uwadze wszystkie wskazane powyżej okoliczności Sąd uznał, że powód może i winien łączyć samodzielnie na swoje utrzymanie. Jednocześnie Sąd zauważa, że brak zawodu nie dyskwalifikuje powoda na rynku pracy, o czym przekonał się powód podejmując już pracę zawodową w okresach wakacyjnych w poprzednich latach jak również aktualnie. Ponadto, Sąd podkreśla, że na terenie P. działa wiele bezpłatnych szkół dla osób dorosłych, w których powód również może kontynuować edukację bez ponoszenia opłat z tytułu czesnego. Nie można również nie brać pod uwagę tego, że powód nie kontynuuje nauki w trybie dziennym z powodu swojego zaniedbania, które spowodowało kilkakrotnie brak promocji do następnej klasy.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu roszenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w pkt 1 wyroku.

Sąd w pkt 2 wyroku kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.

W pkt 3 wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 4 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie na podstawie art. 16 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm.).

SSR Agata Marszałek